

Ejendom". Man ser, at denne Mand hævder, at det skal være afhængigt af Grundejeren, hvorvidt han vil fiske eller ikke, og selv om han ikke vil fiske, skulle Fiskerne dog være banlyste fra de Steder, hvor han kunde anlægge sine Aalegaarde. Det er endvidere den Mand, der har faaet slaaet fast, at Begrebet Aalegaarde og Aalestader ere det samme. Det er ganske naturligt. Da han ejede disse Aalegaarde, drejede det sig for ham om at komme saa langt ud i Farvandet og tage saa meget af Aalene som muligt, og derfor har han ganske naturlig sørget for at faa Begrebet Aalestader, der som sagt ikke betegner Redskaber, men en Plads, slaaet sammen med det, som oprindeligt kaldtes Aalegaarde. Dette har givet mig Anledning til at tro, at vi her for en væsentlig Del have Nøglen til, at Grundejernes Rettigheder ere blevne saa stærkt udvidede, som de ere. Jeg skal som sagt tillade mig at haabe, at § 6, forinden den forlader Tinget her, maa have faaet en saadan Affattelse, at det ikke kommer til at gaa ud over Fiskerne, men at disse faa Lov til at drive deres Erhverv paa en forsvarlig Maade, og at Grundejerne maa blive viste tilbage til deres egne Enemærker.

Med Hensyn til Fredningsbestemmelserne i den her forelagte Lov, falde disse jo i to Dele, nemlig for det første Forbud mod Brugen af visse Redskaber og for det andet Maalbestemmelserne. Med Hensyn til det første skal jeg tillade mig at sige, at naar der staar i § 11, at Fiskeri med Trawl er forbudt, saa er jeg stærkt i Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt i en Lov som denne at gaa hen og sige absolut, at Fiskeri med Trawl er forbudt. Det er meget muligt, at Trawlen netop kan blive Fremtidens Fiskeredskab, og der er heller ikke Tvivl om, at den ikke i alle Tilfælde er saa skadelig, som man gerne vil gøre den til; den er maaske tværtimod et udmærket godt Fiskeredskab. Jeg tænker her nærmest paa Skovtrawlen og skal ikke i Øjeblikket udtale mig om Bundtrawlen. Jeg tror naturligvis ogsaa, at den ikke er saa heldig, som den kunde være, men der er ikke det mindste i Vejen for, at den kan blive yderligere forbedret, saa at vi kunne faa et bedre Redskab ud af

den, og jeg finder det derfor urigtigt saaledes kategorisk at forbyde alt Fiskeri med Trawl. Jeg tror heller ikke, vi ville have nogen Fordel ud deraf. Man har jo i sin Tid set, hvorledes man ivrede meget stærkt mod Aalevaadene; man kaldte disse for Rovfiskeredskaber, Redskaber, som man ikke maatte bruge af Hensyn til Fiskebestanden. Men nu tror jeg dog, at enhver Fisker, som har drevet Fiskeri med disse Vaad, ligesom alle andre erkende, at disse Redskaber ere ganske fortrinlige netop til det Fiskeri, hvortil de anvendes. Jeg tror derfor ikke, man i en Lov som denne skal slaa fast, at dette eller hint Redskab skal være forbudt under alle Omstændigheder. Hvad i øvrigt § 11 angaar og de Indskrænkninger, som indeholdes i den, kan jeg slutte mig til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen), idet jeg tror, at naar vi indrette Paragraffen i Overensstemmelse dermed, vil den være saaledes, at vi kunne tage imod den. Ligeledes kan jeg, hvad § 12 angaar, slutte mig til det ærede Medlem. Ogsaa i denne er der Ting, som ganske naturlig maa forandres, naar Loven efter min Opfattelse skal siges at være fyldestgørende. Med Hensyn til § 14 maa jeg ligesom det ærede Medlem for Ærøskøbing foreslaa, at det Stykke, der angaar Kattegat og Øresund og indeholder Maalbestemmelser, skal gaa ud. Det er jo, som jeg sagde, da vi havde Konventionen om Fiskeriet i Farvandet mellem Danmark og Sverige til 1ste Behandling, at man kan vente, at fremmede Fiskere ville komme i vore Farvande og fiske uden for Søterritoriet, og disse kunne da tage de Fisk, som vore egne Fiskere skulle lade gaa. Og da det nu altsaa er sket, at der er kommet en Del fremmede Fiskere, som kunne tage Fiskene uden Hensyn til Maalene, finder jeg, at, naar vi ikke kunne faa overholdt Maalbestemmelserne uden for Søterritoriet, der ikke vil være Spor af Grund til at fastholde Maalbestemmelserne inden for Søterritoriet, idet det, naar man gør det, bliver saaledes, at vi frede Fiskene inden for vort Omraade, saa at andre kunne tage dem. Forstanderen for den biologiske Station siger nemlig, at Rødspættten, efterhaanden som den vokser, søger ud paa det